

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

9 FÉVRIER 1999

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 4 de la loi
du 27 février 1987 relative aux
allocations aux handicapés**

(Déposée par M. Joos Wauters)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

A l'origine, les allocations aux handicapés n'étaient accordées qu'à des personnes de nationalité belge. On a progressivement étendu leur champ d'application, notamment pour mettre la législation belge en concordance avec le droit communautaire.

Outre les ressortissants de l'Union européenne et de l'Espace économique européen, les réfugiés reconnus et les apatrides, les ressortissants de pays avec lesquels l'Union européenne a conclu des accords de coopération jouissent des mêmes droits que les ressortissants nationaux en matière d'allocations aux handicapés. Il s'agit de ressortissants du Maroc, de l'Algérie, de la Tunisie et de la Yougoslavie. Les Turcs auraient droit aux allocations aux handicapés en vertu de la décision 3/80 du 19 septembre 1980 por-

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

9 FEBRUARI 1999

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 4 van de
wet van 27 februari 1987
betreffende de tegemoetkomingen
aan gehandicapten**

(Ingediend door de heer Joos Wauters)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Oorspronkelijk werden de tegemoetkomingen aan gehandicapten enkel toegekend aan personen van Belgische nationaliteit. Gaandeweg werd het toepassingsgebied uitgebreid, onder meer om de Belgische wetgeving in overeenstemming te brengen met het EG-recht.

Naast EU- en EER-onderdanen, erkende vluchtelingen en staatlozen, hebben onderdanen van landen waarmee de EU samenwerkingsakkoorden heeft gesloten, dezelfde rechten als de eigen onderdanen inzake tegemoetkomingen aan gehandicapten. Het gaat om onderdanen van Marokko, Algerië, Tunesië en Joegoslavië. Turken zouden recht hebben op tegemoetkomingen voor gehandicapten op grond van het Besluit 3/80 van 19 september 1980 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen van

(*) Cinquième session de la 49ème législature

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

tant application aux travailleurs turcs et à leurs familles des réglementations de sécurité sociale des États membres des Communautés européennes, si la Belgique n'avait pas été le seul pays à formuler des réserves¹.

Enfin, les étrangers qui appartiennent à l'une des catégories précitées peuvent encore faire valoir leurs droits à des allocations aux handicapés s'ils ont bénéficié jusqu'à l'âge de 21 ans de la majoration de l'allocation familiale pour enfants handicapés (article 4, § 1er, 5°, de la loi du 27 février 1987).

Il n'existe donc aucune raison impérieuse de maintenir dans la loi cette discrimination fondée sur la nationalité : la discrimination ne touche qu'un nombre restreint d'étrangers, qui ont d'ailleurs droit à l'aide du CPAS en cas de non-versement de l'allocation aux handicapés.

La modification que nous proposons permettra non seulement de supprimer une discrimination, mais aussi de simplifier la législation. Enfin, elle décharge le CPAS d'une mission qui ne fait pas partie de ses missions naturelles. L'incidence budgétaire de la loi proposée est d'ailleurs très limitée : le surcoût que devra assumer l'État en matière d'allocations aux handicapés est dès à présent remboursé au CPAS, qui obtient en effet le remboursement de l'aide sociale qu'il a octroyée.

Sur le plan administratif, il est beaucoup plus simple de faire payer directement par l'État les montants alloués, puisque tant le CPAS que l'État seront ainsi déchargés de bon nombre de formalités administratives. Si l'on ajoute l'économie réalisée sur les heures de travail superfétatoires, la modification que nous proposons entraînera vraisemblablement une économie.

de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen op Turkse werknemers en hun gezinnen, ware het niet dat België, als enig land, een voorbehoud heeft gemaakt¹.

Ten slotte kunnen vreemdelingen die tot een van de voornoemde categoriën behoren nog recht op tegemoetkomingen aan gehandicapten laten gelden, indien ze tot hun eenentwintigste levensjaar genoten hebben van het supplement bij de gezinsbijslag voor gehandicapte kinderen (artikel 4, § 1, 5°, van de wet van 27 februari 1987).

Er bestaat dus geen overtuigende reden om de discriminatie op grond van de nationaliteit in de wet te behouden: de discriminatie treft maar een gering aantal vreemdelingen, die overigens recht hebben op OCMW-steun bij gebrek aan uitkering van de tegemoetkoming voor gehandicapten.

De voorgestelde wijziging betekent niet alleen het wegwerken van een discriminatie, maar ook een vereenvoudiging van de wetgeving. Ten slotte ontheft ze het OCMW van een taak die niet tot zijn natuurlijke taken behoort. De weerslag op de begroting is overigens uiterst gering: wat de Staat meer zal betalen aan tegemoetkoming voor gehandicapten, betaalt hij nu reeds terug aan het OCMW, dat immers de uitgekeerde maatschappelijke steun terugbetaald ziet door de Staat.

Het is administratief veel eenvoudiger de uitgekeerde bedragen rechtstreeks door de Staat te laten betalen, zo worden zowel het OCMW als de Staat van heel wat overbodig administratief werk verlost. Indien de besparing aan overtollige werkuren meegeteld wordt, betekent de wijziging bijgevolg wellicht een besparing.

J. WAUTERS

1. B. LEROI et A. GIESELINCK, «Het recht van vreemdelingen op tegemoetkomingen aan gehandicapten», TVR, 1996, 121.

1. B. LEROI en A. GIESELINCK, «Het recht van vreemdelingen op tegemoetkomingen aan gehandicapten», TVR, 1996, 121.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 4 de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés, remplacé par la loi du 20 juillet 1991 et modifié par la loi du 22 février 1998, est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 4. — Celui qui prétend à une allocation doit avoir sa résidence effective en Belgique.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, ce qu'il faut entendre par résidence effective pour l'application de la présente loi.».

22 juillet 1997

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 4 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, vervangen bij de wet van 20 juli 1991 en gewijzigd bij de wet van 22 februari 1998, wordt vervangen als volgt:

«Art. 4. — Hij die op een tegemoetkoming aanspraak maakt, moet zijn werkelijk verblijf in België hebben.

De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, wat voor de toepassing van deze wet onder werkelijke verblijfplaats moet worden verstaan.».

22 juli 1997

J. WAUTERS